

BDI-II

Inwentarz Depresji Becka – wydanie drugie

Autorzy	Aaron T. Beck, Robert A. Steer, Gregory K. Brown
Polska adaptacja	Emilia Łojek, Joanna Stańczak
Wiek	Dorośli
Procedura	Badanie grupowe lub indywidualne; bez ograniczenia czasu – przeciętnie 5-10 minut
Kategoria	B1 – dla psychologów; dla innych profesjonalistów po ukończonym szkoleniu z psychometrii

Inwentarz Depresji Becka – wydanie drugie (Beck Depression Inventory – Second Edition; BDI-II) jest **narzędziem samoopisowym**, składającym się z 21 pozycji, przeznaczonym do **pomiaru nasilenia depresji u pacjentów diagnozowanych psychiatrycznie**. BDI-II opracowano z myślą o uzyskaniu wskaźnika obecności i stopnia **nasilenia objawów depresji zgodnych z DSM-IV**; nie jest to natomiast narzędzie przeznaczone do diagnozy klinicznej.

BDI-II powinien być stosowany jako **miara przesiewowa**, służąca do wstępnej oceny nasilenia badanych symptomów.

Nie powinno się na podstawie uzyskanych wyników **stawić diagnozy depresji i definitywnie przesądzać o występowaniu choroby**.

BDI-II jako **miara przesiewowa** z założenia **jest testem bardzo krótkim**, charakteryzuje się **spójną konstrukcją**, a pytania są **ściśle dopasowane do objawów kryterialnych depresji**.

Taka budowa narzędzia **sprzyja wysokiej trafności rozpoznawania epizodu depresji** zgodnie z przyjętymi kryteriami diagnostycznymi i **trafności różnicowania od innych chorób psychicznych** oraz pomaga w monitorowaniu stanu chorego.

BDI-II

Rzetelność:

Bardzo wysoka zgodność wewnętrzna i **duża stabilność** rezultatów uzyskiwanych w badaniu.

Trafność:

Analizom poddano dwojakiego rodzaju dane zebrane podczas prac nad polską adaptacją BDI-II: wyniki próby normalizacyjnej oraz dane pochodzące z badania grup klinicznych. Przeprowadzone analizy pozwoliły na wyciągnięcie następujących wniosków:

- Spośród zmiennych demograficznych kontrolowanych w próbie normalizacyjnej, rezultaty BDI-II istotnie różnicowały: **wiek, wykształcenie oraz miejsce zamieszkania**.
- **Stwierdzono dwuczynnikową strukturę inwentarza** (podobnie jak w wersji oryginalnej), choć czynniki uzyskane w grupie chorych na depresję różnią się od czynników uzyskanych w badaniach amerykańskiej grupy klinicznej.
- Wysokim wynikiem uzyskiwanym w BDI-II współtowarzyszy duże nasilenie i deficytów poznawczych, problemów emocjonalnych i poczucia beznadziei, lęku i smutku oraz trudności psychofizycznych, a także osłabienie poziomu zasobów potrzebnych do radzenia sobie.
- Z wyższymi wynikami w BDI-II wiążą się: obniżona tendencja do pozytywnego definiowania rzeczywistości, większa skłonność do skupiania się na negatywnych emocjach oraz mniejsza gotowość do podejmowania prób rozwiązania problemu.
- Wyniki uzyskiwane w BDI-II **różnicują pacjentów psychiatrycznych z diagnozą depresji od chorych psychicznie bez rozpoznania zaburzeń depresyjnych oraz osób z uszkodzeniami mózgu i chorobą Huntingtona**.
- BDI-II jest **czułym narzędziem** do wychwytywania zmian (zarówno pozytywnych, jak i negatywnych) w poziomie nastroju, będących efektem stosowanej terapii.

Normy:

W normalizacji polskiej wersji BDI-II zbadano 574 osoby zdrowe w wieku od 20 do 79 lat. Badania prowadziło 32 psychologów we wszystkich 16 województwach w Polsce. Przy doborze próby uwzględniono sześć grup wieku, a także takie zmienne demograficzne, jak: płeć, wykształcenie oraz miejsce zamieszkania. Normy do BDI-II zostały wyrażone na dwóch skalach standardowych – stenowej oraz centylowej.

PRACOWNIA TESTÓW
PSYCHOLOGICZNYCH
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
PSYCHOLOGICZNEGO

www.practest.com.pl